

obecní honitby byl rozdělen, nýbrž bez rozdílu na všechny majitele pozemků celého obvodu podle velikosti jejich pozemků. Názor ten podporuje i ustanovení 2. a 4. odst. § 28, který stanoví, že útraty z vykonávání a správy honitby zaplatí se z pokladny honební, do které plynou také případné příjmy, a že i schodek má býti nahrazen majiteli pozemků podle výměry jejich pozemků, které jsou v obvodu obecní honitby, čímž je i tu potvrzena myšlenka, aby účtování a rozvrh příjmů i ztrát ve všech případech měly za základ obecní honební obvod jako celek. Ustanovení § 1 odst. V. místodrž. nař. č. 5/1914 z. z., stížností dovolávané, má význam jen pro úpravu volebního řízení; pro otázku dnes spornou nelze z něho nic vyvozovati. — — —

Č. 11.572.

Honební právo (Morava). — Řízení před nss-em. — Řízení správní: I. Na prodloužení dosavadního nájemního poměru o obecní honitbě podle § 29 mor. hon. zák. nemá dosavadní nájemce honitby právního nároku, i když jsou splněny předpoklady tam pro prodloužení stanovené. — II. Z §u 8 mor. hon. zák. nelze vyvoditi žádného omezení rozhodovací pravomoci odvolací stolice, normované §em 81 spr. ř. č. 8/28 Sb.

(Nález ze dne 29. listopadu 1934 č. 21.444.)

Prejudikatura: ad I. 5788/26, 6350/27.

Věc: Alois H. v K. proti zemskému úřadu v Brně o pronájem obecní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Obecní honební výbor v K. usnesl se ve schůzi 24. října 1929 přivolití, aby dosavadní nájem honitby v K. byl bez dražby prodloužen pro příští období nájemní od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1941 dosavadnímu nájemci Aloisu H. za nájemné ročních 2.000 Kč, a okresní úřad v Přerově výměrem z 29. října 1929 toto prodloužení dosavadního honebního poměru podle § 29 mor. hon. zák. schválil. — Odvolání, jež do tohoto rozhodnutí podal Alois N. a spol., zemský úřad v Brně výměrem z 21. ledna 1930 nevyhověl. Rozhodnutí to bylo nálezem nss-u z 18. února 1932 č. 1676/32 zrušeno pro vadnost řízení, jež shledána v tom, že zem. úřad rozhodl, aniž slyšel po rozumu § 8 mor. hon. zák. zemský výbor.

Obecní honební výbor v K. na základě svého usnesení z 15. dubna 1932 požádal zsv, aby odvolání, podanému členy obecní honitby, vyhověl, usnesení bývalého obecního honeb. výboru a rozhodnutí okr. úřadu z r. 1929 zrušil a nařídil dražbu obecní honitby. — Na to zem. úřad, vyslechnuv moravsko-slezský zem. výbor, výměrem z 2. prosince 1932 odvolání Aloise N. a spol. vyhověl, nař. výměr zrušil a nařídil zadání honitby v K. na zbytek dosavadního období veřejnou dražbou, a to v podstatě z důvodu, že obecní honební výbor svoje přivolení k prodloužení pronájmu usnesením z 15. dubna 1932 odvolal, takže tu není již nezbytného zákonného předpokladu pro prodloužení dosavadního nájemního poměru.

Uvažuje o stížnosti, podané na toto rozhodnutí, musil si soud nejprve se zřetelem na ustanovení § 2 zák. o ss předložit otázku, může-li st-li vůbec důvodně tvrditi, že nař. rozhodnutím byl dotčen v nějakém svém subjektivním právu.

Nss již opětně, tak zejména v nál. Boh. A 5788/26 a 6350/27 vyslovil právní názor, že na prodloužení dosavadního nájemního poměru o obecní honitbě podle § 29 mor. hon. zák., i když jsou splněny předpoklady tam pro prodloužení stanovené, dosavadní nájemce honitby nemá právního nároku. Podle tohoto názoru, na jehož bližší odůvodnění v cit. prejudikátech se podle § 44 j. ř. odkazuje, neporušil tedy žal. úřad, když v řádné cestě instanční prodloužení nájemního poměru odepřel, žádného práva st-li snad ze zákona plynoucího.

Zbývá tedy toliko otázka, zda nař. rozhodnutím nebylo porušeno nějaké právo založené pro st-le rozhodnutím okr. úřadu z 29. října 1929, vyslovivším prodloužení pronájmu podle § 29 mor. hon. zák., jak zřejmě za to má stížnost, namítajíc, že zem. úřad rozhoduje o věci v pořadu instančním, nebyl oprávněn prodloužení okr. úřadem vyslovené rušiti z důvodů jiných, leč z důvodů čerpaných z vyjádření zem. výboru podle § 8 hon. zák.

Než ani s tohoto hlediska soud neshledal stížnost důvodnou. Nař. rozhodnutí vydáno bylo v řádné cestě instanční. Podle § 81 spr. ř. č. 8/1928 Sb. odvolací úřad, rozhoduje o odvolání, jest oprávněn nahraditi jak výrok, tak i odůvodnění nižšího úřadu svým výrokem neb odůvodněním a podle toho v odpor vzaté rozhodnutí v každém směru změnit nebo doplnit. Stížností dovolaný § 8 mor. hon. zák. jest normou kompetenční, a nelze z něho vyvoditi žádného omezení rozhodovací pravomoci odvolací stolice, jak nyní cit. předpisem správního řádu všeobecně jest normována. Jest tedy stížnost bezdůvodna a bylo jí proto zamítnouti.

Č. 11.573.

Stavební právo: Skutečnost, že při nedostatku programatických směrnic v polohovém plánu a zastavovacích podmínkách bývá často způsob, jakým byly uplatněny veřejné zájmy při jedné stavbě, směrodatným i pro stavby následující, nezakládá ještě pro ty, kdož později v sousedství stavby již povolené přikročí ke stavbě vlastní, právní nárok, aby se mohli brániti proti projektované stavbě s hlediska svých eventuelních budoucích úmyslů stavebních jinak, než poukazem na rozpor projektu s pozitivním předpisem zákona.

(Nález ze dne 30. listopadu 1934 č. 22.530.)

V ě c: Josef Š. v P. proti zemskému úřadu v Praze o povolení ke stavbě.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Usnesením rady města Plzně ze 16. července 1930 bylo uděleno Františku K. stavební povolení pro stavbu dvoupatrového domu na pozemku č. kat. 1191/21 v P. na základě schválených plánů, při čemž bylo konstatováno, že návrh průčelí byl stavební komisí zkoumán